

Prolog

CUM SĂ ÎNCEPI O POVESTE CU SUSPANS

Fatru siluete stăteau îngrămădite în jurul **unei torțe**, singura sursă de lumină din vizuină. Toți știau că **monștrii nu apar dacă este lumină**.

– **E PREA STRĂMT AICI**, a spus una dintre siluete.

– **PUTEM SĂPA MAI ADÂNC**, a intervenit a doua, care ținea un târnăcop.
AȘ PUTEA LĂRGI GROAPA.

– **NU, E PREA RISCANT**, a răspuns a treia, care făcuse și târnăcopul, și torța.

că era o **fortăreață bântuită**, un **templu uitat** sau o **bază de operațiuni extraterestră**, pe o lună îndepărtată.

Orice loc era mai bun decât realitatea. Începea din nou anul la o altă școală, din postura de „noua fată”. Familia ei fusese nevoită să se mute din cauza slujbei mamei sale.

Și-a îndreptat eșarfa, care făcea parte din **uniforma de cercetaș sălbatic**. **Zeci de insigne** atârnavă de haina ei, **fiecare simbolizând** ceva ce făcuse bine sau o nouă abilitate dobândită. Erau trofee mici care rămâneau cu ea, indiferent de câte ori trebuia să o ia de la capăt. **Ash a frecat una dintre ele pentru noroc.**

— Nu poți sta în mijlocul scării, i-a spus un băiat în timp ce trecea pe lângă ea.

— **Te-ai rătăcit?** a întrebat-o o fată, ocolind-o.

— De fapt, aș avea nevoie de indicații! a spus Ash.

Caut clasa 247.

— E chiar lângă 246, i-a răspuns fata.

— Și 248, a adăugat băiatul. N-ai cum să o ratezi. Ash le-a zâmbit politicoasă.

— Ți plac animalele? a spus doamna Minerva.
Hmm, asta mi-a dat o idee. Ți-ar plăcea să ai grijă de **Baronul Sweetcheeks** pentru o vreme?

— Baronul... Sweetcheeks? a întrebat Ash, nesigură.

— Hamsterul clasei, i-a explicat doamna Minerva.
Apoi a spus în șoaptă:

— Nu i-am dat eu numele.

— Doamna Minerva? a spus băiatul, ridicând mâna.

— **Da, Morgan**, i-a răspuns doamna Minerva.
Băiatul s-a îndreptat în scaunul său.